

**MINISTER
PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I TECHNOLOGII**

Warszawa, dnia 18 września 2018 r.

DMP-II.025.105.2018.IM

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn.zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej, złożonego w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii w dniu 20 sierpnia 2018 r. Nr rej. [REDAKTOWANE] przez przedsiębiorcę:

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

uznać za nieprawidłowe stanowisko przedsiębiorcy zawarte w przedłożonym wniosku.

Uzasadnienie:

W dniu 20 sierpnia 2018 r. Minister Przedsiębiorczości i Technologii otrzymał wniosek z dnia 16 sierpnia 2018 r. przedsiębiorcy [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE] o wydanie Interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r. poz. 646 z późn. zm.).

Z wniosku wynika, że wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na zakupie od polskich oraz zagranicznych podmiotów z innych krajów UE produktów spożywczych, w szczególności napojów bezalkoholowych, syropów i soków. Produkty te wnioskodawca sprzedaje innym przedsiębiorcom oraz klientom indywidualnym na terenie Polski. Wnioskodawca nie prowadzi sprzedaży napojów alkoholowych.

Z opisu zdarzenia przyszłego wynika, że wnioskodawca planuje rozszerzenie swojej oferty produktów o gorzkie przyprawy o nazwie handlowej „Bob's Bitters”, używane jako dodatek do potraw i napojów. Przyprawy te zawierają alkohol etylowy i są według wnioskodawcy klasyfikowane w nomenklaturze scalonej UE jako „gorzkie aromatyczne zaprawy”, „aromatyczne przyprawy” czy „dodatki do potraw i napojów”.

Z opisu wnioskodawcy wynika, że towary te produkowane są przez przedsiębiorcę z siedzibą w Wielkiej Brytanii w opakowaniach o pojemności 100 ml. Zawierają różne składniki oraz alkohol etylowy w stężeniu od 32,1% do 41,8%.

Stanowisko wnioskodawcy:

W przedstawionym stanowisku wnioskodawca stwierdza, że planowana przez niego sprzedaż ww. produktów nie stanowi sprzedaży wymagającej zezwolenia w świetle ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Wnioskodawca na ile to było możliwe próbował samodzielnie zapoznać się z tematem i zakresem przedmiotowym zezwoleń jak i definicją napojów alkoholowych. Zgodnie z art. 48 ustawy napoje alkoholowe to napoje przeznaczone do spożycia zawierające alkohol etylowy. W orzecznictwie podkreśla się przy tym, iż dla uznania wyrobu za napój alkoholowy ważna są: zawartość alkoholu oraz jego specyfika w związku z elementem definicji odnoszącym się do ich przeznaczenia do spożycia.

W oparciu o powyższe wnioskodawca uznał, iż do prowadzenia przez niego działalności gospodarczej, opisanej we wniosku, nie jest niezbędne uzyskanie zezwolenia na obrót napojami alkoholowymi, albowiem - po pierwsze, z klasyfikacji wynika, że nie są one napojami alkoholowymi, a po drugie powołując się na przepis art. 48 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zawierający definicję napoju alkoholowego, w rozumieniu tej ustawy - uznał, że biorąc pod uwagę przeznaczenie i specyfikę produktów, które zamierza sprzedawać, nie spełniają one kryterium uznania ich za napoje alkoholowe, w rozumieniu cytowanej ustawy. Zdaniem wnioskodawcy powyższe wynika z opisu produktu, jego specyfiki i przeznaczenia, które sprawiają iż dla klasyfikacji tych produktów nieistotne jest to, że w składzie zawierają alkohol etylowy (na znaczenie nie tylko stężenia zawartości alkoholu ale też przeznaczenia produktu przy ocenie czy produkt mieści się w definicji napoju alkoholowego wskazuje się m.in. w orzeczeniu VI SA/Wa 2842/13 - Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie LEX nr 2145593).

Produkty ww. nie stanowią napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy albowiem nie są przeznaczone do samodzielnego bezpośredniego spożycia. Są one bowiem zbliżone ze względu na swoją specyfikę do aromatów (częściej zwanych środkami aromatyzującymi (ang. flavourings) do których zalicza się różne substancje nieprzeznaczone do bezpośredniego spożycia, o konsystencji płynnej lub sypkiej, służące nadaniu produktom spożywczym określonego smaku lub zapachu; wśród nich można znaleźć zarówno olejek eteryczny, jak i mieszaniny substancji zapachowych, esencje owocowe i ekstrakty roślinne.

Rozróżnienie „bitters” od napojów alkoholowych dobrze oddaje treść Not wyjaśniających do Nomenklatury scalonej UE zgodnie z którymi „bitters” należą do kategorii 21039030: Gorzkie aromatyczne zaprawy o objętościowej mocy alkoholu od 44,2 % do 49,2 % obj., zawierające od 1,5 % do 6 % masy goryczki, przypraw i różnych składników oraz od 4 % do 10 % masy cukru, w pojemnikach o objętości 0,5 litra lub mniejszej. W objaśnieniach do tejże kategorii 21039030 czytamy: wyrobami wymienionymi w tej podpozycji są skoncentrowane ciekłe preparaty alkoholowe wywodzące swoje szczególne właściwości smakowo-zapachowe, zarówno gorzki smak jak i silnie aromatyczny zapach, z korzeni goryczki, stosowanych do ich produkcji, w połączeniu z różnymi przyprawami i substancjami aromatyzującymi. Te skoncentrowane gorzkie aromatyczne zaprawy stanowią dodatek przeznaczone do stosowania zarówno jako substancje poprawiające wrażenia smakowe i zapachowe w napojach (koktajlach, syropach, napojach bezalkoholowy itp.), jak i jako przyprawy do wykorzystania w ten sam sposób, jak sosy i mieszane przyprawy do gotowanej żywności lub ciast (zupy, przetwory mięsne, dania rybne lub warzywne, sosy, produkty delikatne, kompoty owocowe i soki owocowe, tarty owocowe, desery, sorbety itd).

W ocenie wnioskodawcy na wymóg uzyskania zezwolenia należy patrzeć przez pryzmat celów ustawy. Celem jak przywiecał prawodawcy przy tworzeniu przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości

Przeciwdziałaniu alkoholizmowi było ograniczenie dostępności napojów alkoholowych dla społeczeństwa, przede wszystkim dla osób nieletnich i nadużywających alkoholu, zapobieganie chorobom alkoholowym oraz walka z nimi, a także kontrola sprzedaży alkoholu (por. Skrzydło-Niżnik Iwona, Zales Grażyna, Ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Komentarz). W świetle wykładni celowościowej i przyjmując racjonalność ustawodawcy nie sposób przyjąć, iż celem regulacji było ograniczenie zezwoleniem sprzedaży produktów, które wprawdzie zawierają alkohol etylowy ale nie są ze względu na swoje przeznaczenie napojami do spożycia a jedynie aromatami czy przyprawami wykorzystywanymi do innych potraw i napojów.

Trudno bowiem przyjąć, iż ustawodawcy chodziło o objęcie definicją napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia wszystkie środki stosowane jako przyprawy czy aromaty przy przygotowywaniu potraw i napojów. Przemysł cukerniczy od wielu lat stosuje dodatki na bazie alkoholu etylowego lub aromaty na bazie alkoholu, które nie wzbudzają kontrowersji.

Wspomniane dodatki mają na celu przede wszystkim nadanie produktowi określonego smaku oraz aromatu, a ich ilości w produkcie końcowym są niewielkie. I tak przykładowo można wskazać dostępny wedle wiedzy wnioskodawcy w sprzedaży bez zezwolenia – Ekstrakt różany — Nielsen-Massey (Skład: glikol propylenowy, alkohol (40%), olej z róży (1,5%), aromat naturalny).

Producent dodatkowo przez sam projekt opakowania pokazuje, że produkt nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia — każda butelka wyposażona jest w specjalistyczną pipetę, mającą na celu umożliwienie precyzyjnego dozowania kropli produktu jako przyprawy do potraw i napojów.

Podkreślić również można, iż cena butelki przyprawy „bitters” oscyluje zwykle w zależności od produktu w granicach 40-60 zł za 100 ml, co sprawia iż również z „finansowego” punktu widzenia produkt ten nie jest typowym produktem alkoholowym o problemy z którego dostępnością czy nadużyciami chodziło ustawodawcy. Sugerowana przez producenta cena produktów „Bobs Bitters”, które wnioskodawca zamierza importować, wynosi od 60 do 80 zł za butelkę 100 ml, tj. od 600 do 800 zł za litr.

W literaturze znaleźć można przykłady również innych produktów zawierających alkohol etylowy które są na pograniczu napojów alkoholowych, ich styku z takimi produktami, jak np. produkty lecznicze, a napojami alkoholowymi nie są ze względu na swoją specyfikę. Można tu wskazać produkty stanowiące wyciągi alkoholowe z ziół, mieszanek ziół albo np. kitu pszczelego (propolisu), w których alkohol etylowy (niekiedy w bardzo wysokim stężeniu, rzędu 60%) stanowi jedynie substancję pomocniczą - rozpuszcza składniki zawierające substancje czynne, a także oddziałuje na nie konserwująco i zapewnia tym samym większą trwałość produktu. Pomimo że dostępne w obrocie w postaci płynów co czyni je podobnymi do napojów alkoholowych, produkty te stanowią skoncentrowaną postać i jako takie przeznaczone są do spożycia w dawkach leczniczych (w tym celu mogą być rozrabiane z innymi płynami, np. wodą), nie natomiast po prostu wypijane. Niektóre z takich wyciągów są również wprowadzane do obrotu jako suplementy diety (por. Ożóg Marcin, System handlu produktem leczniczym i produktami pokrewnymi. Problematyka prawna Publishing, house: LexisNexis 2009).

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy stwierdzam, że stanowisko wyrażone przez przedsiębiorcę we wniosku o wydanie interpretacji w sprawie zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanej dalej ustawą o wychowaniu w trzeźwości (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 z późn.zm.) uznać należy za nieprawidłowe.

Obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki (art.9, ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwość).

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwość napojem alkoholowym jest produkt przeznaczony do spożycia zawierający alkohol etylowy pochodzenia rolniczego w stężeniu przekraczającym 0,5% objętościowych alkoholu. Zgodnie z powyższym produkt opisywany przez wnioskodawcę wpłynie się w definicje napoju alkoholowego, określoną w ustawie o wychowaniu w trzeźwość.

Podana przez wnioskodawcę klasyfikacja nie odnosi się do wymienionych przez niego produktów, gdyż objętość alkoholu w tych produktach jest niższa niż 44,2%. Zgodnie zaś z klasyfikacją nomenklatury scalonej, w kategorii 21039030 sklasyfikowano *Gorzkie aromatyczne zaprawy o objętościowej mocy alkoholu od 44,2 do 49,2 % obj., zawierające od 1,5 do 8 % masy goryczki, przypraw i różnych składników oraz od 4 do 10 % masy cukru, w pojemnikach o objętości 0,5 litra lub mniejszej.*

W analizowanej sprawie istotne znaczenie mają również przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykiety i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89, zgodnie z którymi gorzkie napoje spirytusowe lub bitter to kategoria napojów spirytusowych.

W załączniku II — *Napoje spirytusowe do ww. rozporządzenia w ust. 30 Gorzkie napoje spirytusowe lub bitter* wskazuje się następujące kryteria:

- a) Gorzkie napoje spirytusowe lub bitter to napoje spirytusowe o dominującym gorzkim smaku, wytwarzane w drodze aromatyzowania alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego substancjami aromatycznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1334/2008 lub preparatami aromatycznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia;
- b) Minimalna zawartość alkoholu w gorzkich napojach spirytusowych lub bitter wynosi 15 % obj.;
- c) Napoje te mogą być również sprzedawane pod nazwą amer lub bitter, z użyciem lub bez użycia innego określenia.

Uwzględniając powyższe stwierdzam, że produkty, które wnioskodawca zamierza sprzedawać należy zakwalifikować jako napoje alkoholowe. W konsekwencji powyższego wskazać należy, że wnioskodawca, prowadząc obrót hurtowy w kraju tymi napojami zobowiązany będzie do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy w kraju napojami alkoholowymi o zawartości powyżej 18% alkoholu, o którym mowa w art. 9 ust.1 ustawy o wychowaniu w trzeźwość i w związku z tym do wniesienia opłaty za wydanie zezwolenia.

Mając na uwadze powyższe postanawiam jak w sentencji.

Pouczenie:

1. Od decyzji niniejszej stronie nie służy odwołania. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Ministra Przemysłu i Technologii z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Ministra

Przedsiębiorczości i Technologii (art. 127 § 3 i 129 § 2 kpa oraz art. 52-54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1302 – p.p.s.a.).

3. Wpła od skargi wynosi 200 złotych (art. 230-233 p.p.s.a. w zw. z § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221 poz. 2193).
4. Stronie, na jej wniosek, może być przyznane prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego (art. 243-262 p.p.s.a.).
5. W trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Ministra Przedsiębiorczości i Technologii. Z dniem doręczenia Ministrowi Przedsiębiorczości i Technologii oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy przez stronę postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a w zw. z art. 127 § 3 k.p.a.).

Oplatę za wydanie niniejszej decyzji
wniesiono w dniu 17.08.2018 r. na konto
Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii
Nr 16 1010 1010 0039 0022 8100 0000

< Dokument podpisany elektronicznie przez: Wojciech Paluch >
< Data podpisu: 18 września 2018 >

